

Set 1

Αθηνά (Μανος Χατζιδακής)

Μ' ασπρα πουλία και συννεφα
τον ουρανο θα ντυσω.
και τ' ονομα σου αθανατο
στην πετρα θα κεντησω.

Στο περιβολι τ' ουρανου
θα μπω για να διαλεξω
δαφνη, μυρτια, κι αμαραντο
στεφανι να σου πλεξω.

Αθηνά! Αθηνά!
Χαρα της γης,
και της αυγης,
μικρο γαλαζιο κρινο.

Καποια βραδια
στην αμμουδια
κοχυλι σου θα μεινω.

Χαρα της γης,
και της αυγης,
μικρο γαλαζιο κρινο.

Αθηνά! Αθηνά!

Τα Παιδια του Πειραια

Απ' το παράθυρό μου στέλνω
ένα, δύο και τρία και τέσσερα φιλιά
που φτάνουν στο λιμάνι
ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά.
Πώς θα θελα να είχα
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά
που σαν θα μεγαλώσουν όλα
να γίνουν λεβέντες για χάρη του Πειραιά.

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει, απο τον Πειραιά.
Οταν βραδιάζει, τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά.

Από την πόρτα μου σα βγω
δεν υπάρχει κανείς που να μην τον αγαπώ.
Και σαν το βράδυ κοιμηθώ
ξέρω πως, ξέρω πως, πως θα τον ονειρευτώ.
Πετράδια βάζω στο λαιμό
και μια χά- και μια χά- και μια χάντρα φυλακτό
γιατί τα βράδια καρτερώ, στο λιμάνι σαν βγω
κάποιον άγνωστο να βρω.

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει, απο τον Πειραιά.
Οταν βραδιάζει, τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά.

Πώς θα θελα να είχα
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά.

Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε

Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε
καραβάκια, στο ταξίδι δε με παίρνετε, καλέ;
Δε με παί-, δε με παίρνετε, καλέ
ίσα με το Γαλαξείδι, δε με παίρνετε, καλέ;

Ένα και δύο μετράω τα κύματα
έγια μόλα, έγια λέσα,
ποιος θα με φέρει κοντά σου, καρδούλα μου
και στην αγκαλιά σου μέσα;

Ένα και δύο σου στέλνω μηνύματα
ναι, και το σταυρό μου κάνω,
αν δε με πάρεις κοντά σου, καρδούλα μου
να το ξέρεις, θα πεθάνω.

Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε
καραβάκια, στο ταξίδι δε με παίρνετε, καλέ;
Δε με παί-, δε με παίρνετε, καλέ
ίσα με το Γαλαξείδι, δε με παίρνετε, καλέ;

Εις τον αφρο της θαλασσας

Εις τον αφρο, εις τον αφρο της θαλασσας
η αγαπη μου, η αγαπη μου κοιμαται.
Παρακαλω σας κυματα μη μου την εξυπνατε.
Παρακαλω σας κυματα μη μου την εξυπνατε.

Γυαλο, γυαλο, πηγαιναμε,
κι ολο για σε-να λεγαμε.
Γυαλο να πας, γυαλο να 'ρθεις,
τα λογια μου να θυμηθεις.

Να χαμηλω- να χαμηλωναν τα βουνα
να βλεπα το να βλεπα το Λεβαντε.
Να βλεπα την Κεφαλλονια και το ωραιο Ζαντε.
Να βλεπα την Κεφαλλονια και το ωραιο Ζαντε.

Γυαλο, γυαλο, πηγαιναμε,
κι ολο για σε-να λεγαμε.
Γυαλο να πας, γυαλο να 'ρθεις,
τα λογια μου να θυμηθεις.

Του Μικρου Βορια

Του μικρου βορια παραγειλα
να 'ναι καλο παιδακι
μη μου χτυπαει πορτοφυλλα
και στο παραθυρακι.

Γιατι στο σπιτι π' αγρυπνω
η αγαπη μου πεθαινει
και μες στα δακρυα την κοιτω
που μολις ανασαινει.

Γεια σας περβολια, γεια σας ρεματιες,
γεια σας φιλια και γεια σας αγκαλιες,
γεια σας οι καβοι κι οι ξανθοι γυαλοι,
γεια σας οι ορκοι οι παντοτινοι.

Με πιανει το παραπονο
γιατι στον κοσμο αυτονα
τα καλοκαιρια τα 'χασα
κι εφτασα στο χειμωνα.

Σαν το караβι που ανοιξε
τ' αρμενα κι αλαργευει
θωρω πως χανονται οι στεριες
κι ο κοσμος λιγοστευει.

Γεια σας περβολια, γεια σας ρεματιες,
γεια σας φιλια και γεια σας αγκαλιες,
γεια σας οι καβοι κι οι ξανθοι γυαλοι,
γεια σας οι ορκοι οι παντοτινοι.

ΠΟΥ ΄ΝΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ (Σταυρος Κουγιουμτζης)

Πηγα στα μερη που σε ειχα πρωτοδει.
Μικρο κοριτσι ησουν κι ημουνα παιδι.

Που ΄ναι τα χρονια, ωραιο χρονια,
που ΄χες λουλουδια μες στην καρδια.
Που ειν΄ η αγαπη, γλυκια μου αγαπη
να μας ζεστανει στην παγωνια.

Στ΄ αρχοντικο σου το σπιτακι το φτωχο
ηρθα να κλαψω με παραπονο πικρο.

Που ΄ναι τα χρονια, ωραιο χρονια,
που ΄χες λουλουδια μες στην καρδια.
Που ειν΄ η αγαπη, γλυκια μου αγαπη
να μας ζεστανει στην παγωνια.

Κλεισμενη η πορτα και χαμενα τα κλειδια.
Βρεχει στους δρομους και στην αδεια μου καρδια.

Που ΄ναι τα χρονια, ωραιο χρονια,
που ΄χες λουλουδια μες στην καρδια.
Που ειν΄ η αγαπη, γλυκια μου αγαπη
να μας ζεστανει στην παγωνια.

Set 2

Ένα Το Χελιδόνι

Σόλο: Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή,
για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή.

Χορωδία: Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή,
για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή.
Θέλει νεκροί χιλιάδες να 'ναι στους τροχούς.
Θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους.
Θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους.

Θέε μου Πρώτομάστορα μ' έχτισες μέσα στα βουνά,
Θέε μου Πρώτομάστορα μ' έκλεισες μες στη θάλασσα.

Σόλο: Πάρθηκεν από μάγους το σώμα του Μαγιού
το 'χουνε θάψει σ' ένα μνήμα του πελάγου

Χορωδία: Πάρθηκεν από μάγους το σώμα του Μαγιού
το 'χουνε θάψει σ' ένα μνήμα του πελάγου

Σ' ένα βαθύ πηγάδι, το 'χουνε κλειστό
Μύρισε το σκοτάδι, κι όλη η άβυσσο
Μύρισε το σκοτάδι, κι όλη η άβυσσο

Θέε μου Πρώτομάστορα μέσα στις πασχαλιές κι Εσύ
Θέε μου Πρώτομάστορα μύρισες την Ανάσταση.
Θέε μου Πρώτομάστορα μέσα στις πασχαλιές κι Εσύ
Θέε μου Πρώτομάστορα μύρισες την Ανάσταση.

Ena to xelidoni ki i anoiksi akrivi
gia na gyrisei o ilios theli douleia polli
theli nekri xiliades na 'nai stous troxous
theli ki oi zwntani na dinoun to aima tous (2)

Thee mou Proto-mastora m' extises mesa sta bouna
Thee mou Proto-mastora m' ekleises mes ti thalassa

Parthiken apo magous to swma toy Magiou
to 'xoune thapsi s' ena mnima toy pelagou
s' ena bathi pigadi, to 'xoune klisto
mirise to skotadi, ki oli i avisso (2)

Thee mou proto-mastora mesa stis pasxalies ki Esi
Thee mou proto-mastora mirises tin Anastasi

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Εστειλα δυο πουλια.....

Εστειλα δυο πουλια στην κοκκινη μηλια
που λενε τα γραμμενα.

Το 'να σκοτωθηκε, τ' αλλο λαβωθηκε,
δε γυρισε κανενα.

Το 'να σκοτωθηκε, τ' αλλο λαβωθηκε,
δε γυρισε κανενα.

Εστειλα δυο πουλια στην κοκκινη μηλια
που λενε τα γραμμενα.

Για το μαρμαρωμενο βασιλια
ουτε φωνη, ουτε λαλια.
Τον τραγουδαει ομως στα παιδια
σαν παραμυθι η γιαγια.

Εστειλα δυο πουλια στην κοκκινη μηλια
που λενε τα γραμμενα.

Το 'να σκοτωθηκε, τ' αλλο λαβωθηκε,
δε γυρισε κανενα.

Εστειλα δυο πουλια στην κοκκινη μηλια,
δυο πετροχελιδονια.

(Εστειλα δυο πουλια)

Μα εκει μεινανε κι ονειρο γινανε
και δακρυσμενα χρονια.

(Δε γυρισε κανενα)

Μα εκει μεινανε κι ονειρο γινανε
και δακρυσμενα χρονια.

(Εστειλα δυο πουλια)

Εστειλα δυο πουλια στην κοκκινη μηλια,
δυο πετροχελιδονια.

(Δε γυρισε κανενα)

Εστειλα δυο πουλια.....

Εστειλα δυο πουλια.....

Εστειλα δυο πουλια.....

Δε γυρισε κανενα!

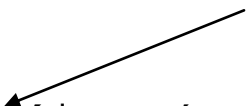
Μικρά Ασία – Αποσπάσματα (Α. Καλδάρης)

Φέρτε μου νερό να ξεδιψάσω και μια πέτρα
για να ξαποστάσω, τι να θυμηθώ,
τι να ξεχάσω απ' όσα πέρασα.

Φέρτε μου νερό να ξεδιψάσω και μια πέτρα
για να ξαποστάσω, τι να θυμηθώ,
τι να ξεχάσω απ' όσα πέρασα.

Ρωμιοσύνη, Ρωμιοσύνη,
δε θα ησυχάσεις πια.
Ένα χρόνο ζεις ειρήνη,
και τριάντα στη φωτιά.

Ρωμιοσύνη, Ρωμιοσύνη,
δε θα ησυχάσεις πια.
Ένα χρόνο ζεις ειρήνη,
και τριάντα στη φωτιά.

Φωτιά | στα σύνορα | της γης |
θ' ανάψουμε | εμείς | με σπίρτο | την καρδιά μας.
Φωτιά | να σβήσει τη | φωτιά |
που άνθρωποι | τρελλοί |
ανάβουν | στα όνειρά μας.

Αγάπη θέλει ο κόσμος.

Του Μικρου Βορια (same as in first set)

Του μικρου βορια παραγειλα
να 'ναι καλο παιδακι
μη μου χτυπαει πορτοφυλλα
και στο παραθυρακι.

Γιατι στο σπιτι π' αγρυπνω
η αγαπη μου πεθαινει
και μες στα δακρυα την κοιτω
που μολις ανασαινει.

Γεια σας περβολια, γεια σας ρεματιες,
γεια σας φιλια και γεια σας αγκαλιες,
γεια σας οι καβοι κι οι ξανθοι γυαλοι,
γεια σας οι ορκοι οι παντοτινοι.

Με πιανει το παραπονο
γιατι στον κοσμο αυτονα
τα καλοκαιρια τα 'χασα
κι εφτασα στο χειμωνα.

Σαν το караβι που ανοιξε
τ' αρμενα κι αλαργευει
θωρω πως χανονται οι στεριες
κι ο κοσμος λιγοστευει.

Γεια σας περβολια, γεια σας ρεματιες,
γεια σας φιλια και γεια σας αγκαλιες,
γεια σας οι καβοι κι οι ξανθοι γυαλοι,
γεια σας οι ορκοι οι παντοτινοι.